

# M. KEMAL, DİYANET VE MEVLİD

Mevlid, lügatta doğum, doğum zamanı, doğum yeri manalarına gelir. Fakat Süleyman Çelebi'nin kaleme almış olduğu, Hz. Muhammed'in (s.a.v) doğumunu ve yaşayışını güzel bir üslub ile anlattığından bu esere mevlid denilmiştir. Mevlid, münacat, veladet, risalet, mirac, rihlet ve dua bölümlerinden meydana gelir. Mevlidde Resulullah'ın yüksek ve emsalsiz vasıfları anlatılır. Bu nedenle özellikle bir kısım toplantılarda Resulullah'ı övmek ve medhetmek için okunur.

Geçtiğimiz günlerde kemalist rejimin Diyanet İşleri Başkanı, bir açıklama yaparak M. Kemal için mevlid okunmasını kararlaştırdı. Şimdi şöyle bir bakacak olursak mevlid, Hz. Muhammed'i (s.a.v.) övmek için kaleme alınmış ve onun üstün meziyetleri güzel bir üslupla anlatılmıştır. Fakat M. Kemal'e gelince o adam ise mevlide konu olan şahsa, Hz. Muhammed'e (s.a.v.) karşı hayasızca saldırmıştır. M. Kemal, Hz. Muhammed hakkında bir müslümanın hatta normal bir insanın ağzına alamayacağı hakaretleri yapmıştır. M. Kemal, Hz. Muhammed'i (s.a.v.) yalancılıkla itham etmiş ve şöyle demiştir:

**„Muhammed, Mekke'de müşriklik muhitinde ve tesirinde büyümüş olmasına rağmen, dinî meseleler ve dinî düşünceler, pek derin bir sirette zihnini işgal ediyordu. Muhammed 40 yaşına geldiği zaman vatandaşlarını kendinin bulduğu ve doğru olduğuna inandığı yeni bir dine davete başladı. Muhammed'in davet ettiği bu dine o zamanın haniflerine imtisalen „İbrahim Dini“ yahud inkıyad manasına ifade eden „İslam“ denilmiştir.“**

**„Tarihî nokta-i nazardan da mütalaa edildiği zaman görülüyor ki, Muhammed birdenbire Allah'ın Resulu'yum diye ortaya çıkmamıştır. O, Araplar'ın ahlak ve adetlerinin pek fena ve pek ibtidaî ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunların ıslahı için tenha yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisine vahiy ve ilham fikri doğmuştur.“**

**„Vahiy, ilham fikri Muhammed'den evvel de Araplar, şairlerin, akil erdiremedikleri kuvvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvvetler Araplar için cinlerdi. Cinler güya kâhinlere gaibten haber vermek kudretini ilham ederlerdi. Bu nevi itikadlar Arabistan'da her zaman o kadar canlı ve**

derin olmuştur ki, Muhammed dahi cinlerin vücuduna samimi olarak inanmışlardı. O hakikaten cinlerin şairlere şiir ilham ettiğine kani idi. Arablar şairleri bir kahin gibi telakki ederlerdi. Muhammed'in Musa, İsa dinlerine dair öğrendikleri de kendisinde bu itikadı kuvvetlendirmiştir. Bu peygamberlerde melek telakkisi vardı. Dinler nazarında cinler kötü olduğundan peygamberler onlardan mülhem olamazlardı. Muhammed de diğer peygamber gibi kendisine ilham eden kuvvetin insanları iğfal eden bir kuvvet olmayıp, onları hayır ve saadete irşad eden ilahi bir kuvvet olduğuna samimi olarak inandı.“



„Muhammed'in peygamberliğinin başlangıcına dair bir çok rivayetler vardır. Bunlara pekçok efsaneler karışmıştır. Hakikatte peygamberin ilk söylediği Kur'an ayetlerinin ne olduğu kati surette mâlum değildir. Muhammed, uzun bir devirdeki tefekkürlerin mahsulü olan ayetleri lüzum ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu. Bununla beraber kendisini tahrik eden kuvvetin tabiat fevkinde bir mevcudiyet olduğuna samimi surette kaani idi. Muhammed'i harekete getiren ilk amil, bu samimi heyecanlar olmuştur. Muhammed, bidayete irticalen dini hitabette bulunan bir vaiz oldu. Vaizlikten nebilige, nebilikten nihayet Allah'ın Resulü haline geçti.“

(M. Kemal'in Babası Kim?, sf. 23-25)

Akıl ve insaf sahibi bir kimse çıkıp da bir şahsın beğenmediği ve tahkir ettiği kimse için yapılan övgüleri böyle bir adam için okutturabilir mi? Bununla birlikte M. Kemal dinsiz olarak ölmüş birisidir. İslam Şeriat'ını kaldırması, Hilâfet'i ilga etmesi bunun en bariz misalleridir.

Ayrıca 1934-1939 yılları arasında İngiltere'nin T.C büyükelçisi olan Sir Paul Loraine'nin raporunda M. Kemal'in dinsiz olarak öldüğü yazılmaktadır. Sir Paul Loraine raporunda, „Müslüman olarak doğdu. Ateist (dinsiz) öldü!“ diye yazmaktadır.

<http://www.hilafet.org>